

Sygn. akt IX U 928/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 kwietnia 2016r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, począwszy od 16 grudnia 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 928/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.04.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. W. (W.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 225,89%, a więc jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych w okresie od 01.01.1974r. do 31.12.1979r. w KWK „(...)” oraz od 02.03.1992r. do 31.12.1998r. w PW (...) podnosząc jednocześnie, iż dokumentacja płacowa za powyższy okres uległa zniszczeniu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 12.02.1993r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1984 do 1987. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 422,60 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu 16.12.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, z uwzględnieniem minimalnych wynagrodzeń w okresach za które nie przedłożono dowodów zarobkowych tj. od 04.07.1961r. do 31.12.1979r., od 02.03.1992r. do 30.04.1993r., od 02.05.1994r. do 31.10.1998r., od 02.11.1998r. do 31.12.1998r. wyniósł 225,89%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno - rentowych, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia od 01.01.1974r. do 31.12.1979r. w KWK „(...)” oraz od 02.03.1992r. do 31.12.1998r. w PW (...) oparciu o dokumentację akt rentowych, akt osobowych, zeznań ubezpieczonego z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie przepisów płacowych, Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1969-1973, 1977-1990, 1995 wyniósł 306,18%, zaś przy pominięciu premii regulaminowej oraz dodatkowej wypłaty z karty górnika 278,46%. W obydwóch wariantach wskaźnik ten jest wyższy niż 250% .

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 26.04.2017r. zakwestionował opinię biegłego w zakresie w jakim dotyczy ona uwzględnienia niektórych składników wynagrodzenia takich jak: dodatek szkodliwy, stawki dniówkowe za lata 1968-1976.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych zeznania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 08.08.2016r. minuty od 00:07:46 do 00:13:44) oraz opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno – rentowych mgr Z. G. z dnia 30.12.2016r. wraz z opinią uzupełniającą z dnia 23.03.2017r..

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru

składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury zgodnie z wnioskiem.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1974-1979 i 1992-1998, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w dwóch wariantach wyniósł 306,18% oraz 278,46% i za każdym razem okazał się być wyższy od 250%.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, uznając, iż biegły właściwie ustalił składniki wynagrodzenia ubezpieczonego.

Nie ulega zatem wątpliwości, że ubezpieczony spełnił wymagane przesłanki do przeliczenia emerytury zgodnie z art.110a ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury od 16.12.2015r. tj. od daty złożenia wniosku.

Sędzia